

kirkelige Sider er enig om, og det er, at der er og bør være en nøie Forbindelse mellem Konfirmationen og den første Altergang. Det er Konfirmationens gamle Betydning i den kristne Menighed, at den har været en Slags Forberedelse for den første Altergang, og derfor ser jeg ikke rettere, end at det er af den største Bigtighed, at dette bliver klart for Folket, ogsaa ved den Maade, hvorpaa Konfirmationen afholdes. Det er blevet mig sagt, at der i den senere Tid er adskillige af vore Præster, som have prøvet at afholde Altergang paa samme Dag som Konfirmationen, hvorved det er blevet ubelees tydeligt, at hele Konfirmationshandlingen kun er en Forberedelse for de Unge til at gaa til Nadveren. Men det er ogsaa blevet mig sagt, at det skal være blevet forment dem, saavidt mig bekjendt, ved en almindelig Bestemmelse for hele Landet. Der er ogsaa fra mange Sider udtalt Ønske om at faae skilt Overhøringen fra Konfirmationen, og naar den høitærede Minister ønskede, at et saadant Spørgsmaal skulde sættes igang fra Folkekirkens Medlemmer, kan jeg ikke se rettere, end at dette Spørgsmaal paa en ganske særlig Maade er sat igang fra dem, idet Flertallet i Kirkekommissionen af 1868 indstillede Følgende: „Naar Præst og Menighed ere enige derom, kan det af Biskoppen tilstedes, at Konfirmandernes Overhøring i Kristendomsundfskab adskilles fra den egentlige Konfirmationshandling, nemlig Østets Afslæggelse.“ Det indstillede Flertallet dengang, men jeg tror ikke, at det endnu er blevet gjort til almindelig Regel i alle Tilfælde, at Præst og Menighed kunne faae en saadan Tilbedelse, hvor de ønske det. Der er en ministeriel Skrivelse af 5te April 1871, hvorefter det er blevet tilladt i et enkelt Sogn, hvis jeg ikke tager fejl, vore i Nibe Stift, men der blev dengang og senere paa Landemoderne og ved forskellige andre Leiligheder meget stærkt fra flere Sider udtalt Ønske om, at der kunde komme en saadan almindelig Tilbedelse til, at Præst og Menighed, hvor de kunde enes derom, kunde stille Overhøringen fra Konfirmationen, og der blev særlig paa et Landemøde i Aalborg i 1871 henvist til den Ordning, som fandt Sted paa adskillige Steder i Sønderjylland, at man nemlig havde Overhøring paa een Dag for sig selv og saa Konfirmation og Altergang i Forening paa en følgende Søndag. Dette Sidste vil ganske vist i mange Tilfælde være

det Naturlige efter den Stilling, som Konfirmationen indtager blandt de kirkelige Handlinger. Jeg vil derfor ogsaa gjerne benytte Leiligheden til at spørge den høitærede Minister, om det ikke var muligt ad administrativt Veie — thi det maa naturligvis ske ad denne Veie — at give en saadan almindelig Tilbedelse, hvorefter Præst og Menighed kunde faae Lov til at stille Overhøring fra Konfirmationen, naar de derom vare enige, og dernæst, om det ikke ogsaa kunde tillæbes i det samme Tilfælde at forene den første Altergang med Konfirmationen? Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som under Forhandlingen om Konfirmationen er rejst af Medlemmer af Folkekirken blandt Andet af Pastor Møller, som jeg før omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Aldersgrændsen, og saavidt jeg forstod den høitærede Minister, var han ogsaa i Tvivl, om den Aldersgrændse, man har for Børns eller unge Menneskers første Altergang, var rigtig. Kristelig set kan der naturligvis ikke være Tale om at opstille en Aldersgrændse i den Henseende. Det er kun Hensigtsmæssighedshensyn, der kunne gjøres gjældende, og der har man fra mange Sider været enig om, at den nuværende Alder, 14-Mars Alderen, noget nær er den ueheldigste Alder, i hvilken det kan ske for de fleste Børns Bedkommende. Det er naturligvis meget forskjelligt for de forskjellige Børn efter deres forskjellige Udvikling og de Hjem, de ere udgaaede fra, i hvilken Alder de ville være modne til at gaa første Gang til Alters. Med nogle er det maaske Tilfældet i en tidligere Alder, med andre i en senere, men 14-Mars Alderen er vistnok for de Flestes Bedkommende en Tid, hvor de mindst af Alt ere religiøst bevægede, saa forsaavidt var det helbigt, om man kunde faae denne Aldersgrændse forandret og helst faaledes, som der fra mange Sider er udtalt Ønske om, at der ikke blev sat nogen bestemt Alder i den Henseende, men at Forældrene kunde tage deres Børn med til Alters, naar de fandt, at Børnene vare modne, og disse selv yttrede Trang deril. Derved vilde man ogsaa komme bort fra den Maskekonfirmation og Maskealtergang, der har saa overordentlig meget forargeligt ved sig, og derved vilde man tillige komme bort fra en af de Ting, som der paa Skolepæderne bliver anset saa meget over, nemlig den Forbindelse, der er mellem Konfirmationen og Skoleundervisningen. Skoleundervisningen betragtes jo mange Steder næsten som